

Amb un adéu que ens surt del cor
i un tremolor que ens afalaga,
a una veu cantem plegats
i us diem que això s'acaba.

Com un doll d'aigua que fuig
i no torna mai enrere,
com llenega un raig de llum
per l'obaga de l'Albreda,
De les vistes de Bellpuig,
tot venint per la carena,
a la calma i la quietud
de la nostra Font Noguera.

Amb un adéu que ens surt del cor
i un tremolor que ens afalaga,
a una veu cantem plegats
i us diem que això s'acaba.

Com el cant d'un rossinyol
a les ombres del capvespre,
com l'aroma del poliol
aixopluc de la tempesta.
Dins la fosca de la nit
surt la lluna al cel i es bressa:
quan diem adéu a algú
volem fer-ho sense pressa.

Us diem adéu, adéu-siau,
us diem contents i amb cant jovial;
molt satisfets, si això us complau,
us diem adéu, adéu-siau.